

{ אז נדברו }

פרשת בלק תשע"ט | גליון מספר: 426 | לסדר: "ה' אלקיו עמו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת דסלר מ' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **בנושלים:**
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מי הם שני האנשים שהציצו ונפגעו...???

לפניך שני אנשים שהגיעו מבחוץ וזכו שנקראה פרשה בתורה על שמם... **יתרו--- ובלק!!!**
יש מכנה משותף מובהק בין שני האנשים האלו... שני האנשים האלו **הציצו ונפגעו!!!**
שני אנשים האלו עקבו בחשדנות ובדריכות ובענין רב אחר העם החדש הזה שיוצא ממצרים
ושני האנשים האלו הסיקו מסקנות מעשיות!!! וכעת מצא את ההבדלים...

יתרו!!! כתוצאה מכל האותות והמופתים... הסיק את המסקנה שצריך לקום ולהתגייר...
ואילו בלק... הסיק גם הוא מסקנה... ומה המסקנה?? שצריך להכריז מלחמה נגד עם ישראל...

אתה קולט?? שני אנשים!!! שניהם עומדים באותה צומת בדיוק... ומצא את ההבדלים!!!

אני רוצה רק לחדד את הנקודה... **שתבין:** בכלל בכלל לא מופקע... שזה היה יוצא בדיוק הפוך... שבחומש שמות
הייתה לנו איזה פרשת בלק כזאת... ושם היה כתוב: וישמע בלק בן ציפור את כל אשר עשה אלוקים... ויבא בלק
ובניו ואשתו אל משה... ויחד בלק... ובאותה מידה לא היה מופקע בכלל שהיה כתוב וירא יתרו את כל אשר עשה
ישראל לאמור... ויאמר **מדן** אל זקני **מואב** עתה ילחכו הקהל... וישלח יתרו מלאכים אל בלעם בן בעור... אם יתן
לי יתרו מלא ביתו וגו'... **זה בכלל לא היה מופקע!!!** סו"ס שניהם כבר עמדו באותה צומת... שניהם עמדו בעמדת
תצפית ועקבו אחרי ההתפתחויות ושתי האופציות היו פתוחות לפניהם... ובכל זאת: מצא את ההבדלים!!! יתרו
הציץ ונפגע... והחליט לדבוק בעם ישראל...

ובלק הציץ ונפגע והחליט שחייבים לחסל את עם ישראל...

לא חבל בלק??? ראית כמה טוב לעם ישראל?? ראית את האמת בעיניים?? הבנת שאי אפשר להישאר ככה...
הבנת שחייבים לעשות משהו?? אז למה בחרת לצאת נגדם במאבק... הרי באותה מידה היית יכול לקום
ולהסתפח אליהם?? למה בחרת להכניס להם עין הרע?? הרי באותה מידה אתה יכול לקחת את אותה עין...
ולהיות להם לעיניים- כיתרו... יתרו גם השתמש עם העיניים. אבל לטובה!! **לא חבל בלק???** הרי הנייה שלך... גם
היא תעמוד באותה סיטואציה כמור... גם היא תתחכך עם האמת של העם היהודי... ובמקום לצאת נגדם במאבק
היא תחליט לדבוק באומה הזו באש ובמים ולזכות להיות אמה של מלכות... לא חבל???

יש פה מסר מאוד מאוד חשוב:

מול אמת מוחלטת בן אדם לא יכול להישאר שאנו!!! הוא חייב להחליט משהו... או שחור או לבן... כל זמן
שמדובר בשטחים אפורים... כאן אפשר לחיות בדו קיום... בן אדם יכול לאחוז מאוד מתכנית "ערבים" של קופת
העיר... ובכל זאת לא להצטרף לזה... באותה מידה אנחנו מסוגלים לעמוד מול כל מיני מחבלים בעבודת ה'
וכולנו מודים שזה לא בסדר... אבל מכאן ועד לקום ולעשות מעשה... ולעשות מהפך בחיים... עדיין הדרך רחוקה...
כי עדיין זה שטח אפור... מדובר בסה"כ תנודות נקודתיות קדימה או אחורה... אבל כשבן אדם עומד מול אמת
מוחלטת!!!! כאן הוא לא יכול להישאר שאנו... הוא לא יכול להתמודד עם זה בדו קיום... הוא מוכרח לקבל
החלטה... או שאני הולך על זה עד הסוף!!! או שאני מכריז על זה מלחמה עד הסוף!!! וזה מה שקורה עם בלק
ויתרו... שניהם עומדים מול עם הנבחר... שהקב"ה מראה לכל העולם כולו בצורה הכי מוחשית שה' אלוקיו עמו
ותרועת מלך בו..." ממילא אין לך אפשרות להישאר ככה ניטרלי... אתה חייב להחליט... או להיפך להיות יתרו
וללכת אחרי זה עד הסוף... או להיות בלק ולהילחם נגד זה עד הסוף... והאבסורד הגדול ביותר!!! שהפער בין
שתי ההחלטות הוא כחוט השערה!!! כלומר: יש פה שתי ההחלטות מנוגדות לגמרי... אבל שניהם מגיעות מאותו
מקום!!! מחוסר ברירה!! גם בלק וגם בלעם שניהם עומדים באותה מצוקה... שניהם בלאו הכי לא יכולים
להישאר שאננים... שניהם בלאו הכי נמצאים בפרשת דרכים ושניהם בלאו הכי חייבים לקבל החלטה... וכאן שני
דרכים לפניך... או ללכת על זה או להילחם נגד זה... אתה מבין מה אני אומר?? זה לא שיש פה צדקות עצומה
מול רשעות עצומה? יש פה פרשת דרכים ששני אנשים עומדים בה בשווה ושניהם חייבים לעשות משהו!!! וכל
מה שצריך לעשות זה ללכת לכיוון הנכון...

כלפי מה הדברים אמורים??? לדוגמא... זה דוגמא מאוד בולטת בדורנו... הנושא של פגעי הטכנולוגיה! כיום אין
אפשרות להישאר שאנו מול ההתמודדות הזו... כי יש פה בעיה... בעיה אמיתית... וכל אחד חייב לעשות משהו...
כל אחד חייב להחליט לאן פניו מועדות... ואחד החליט שהוא נותן גט כריתות לאינטרנט הפרוץ... וחבר שלו
החליט ללכת עם זה עד הסוף ויש לו דרשות מכאן ועד הודעה חדשה למה זה בסדר... אצל שניהם זה מגיע
מאותו מקום!!! אותו אחד שכל היום מסביר כמה שאי אפשר אחרת וכמה שחייבים את זה... הבעיה הזו מגיעה
אצלו מאותו מקום של אותו אחד שהחליט לעשות לזה סוף!! כי שניהם הבינו שאי אפשר להישאר ככה... שניהם
הבינו שחייבים לעשות משהו... רק זה החליט ללכת בדרכו של יתרו וזה בדרכו של בלק... (במקרה הנקודתי והספציפי
הזה בלק הוא הדרך הנכונה ויתרו זה הדרך הלא נכונה) כל מה שנדרש מאיתנו זה לעמוד מול אותה פרשת דרכים ולקבל את
ההחלטה הנכונה!! לא חבל?? בלק עמד בדיוק באותו מקום של יתרו... והיה יכול ליתר פרשה בדיוק כמוהו בתורה... אבל
לא ממקום של בלק שעושה עין הרע... אלא ממקום של יתרו שהיית לנו לעיניים... לא כואב הלב???

עצה לשמירת העיניים: אל תזלזל בעצמך! ראה הוזהרת!

ואין נסתר מחמתו-- תורת ה' תמימה...

יש ויכוח... מה יותר קשה ובלתי נסבל? האם קיין חם מאוד או חורף קר במיוחד...?? מצד אחד כתוב "לפני קרתו מי יעמוד..." אבל מאידך כתוב "ואין נסתר מחמתו..."??

אז לא ברור!!!! ככל הנראה זה תלוי בכל מקום לפי עניינו... עכ"פ כמדומני שרוב האנשים מודים פה אחד שהחום הרבה יותר מעיק מאשר הקור... עם קור אנחנו איכשהו מסתדרים, תמיד אפשר להתלבש עם עוד כמה שכבות ולהתמודד... אבל כשחם? אין! אין נסתר מחמתו!

(כך גם רואים בארה"ב... כשקר שם מאוד- 10 מעלות מתחת האפס... הם עדיין נשארים בניו יורק... אבל כשחם מאוד הם בורחים להרים...)

ובאמת בכל מוסדות הלימוד של העולם הגדול ישנה מוסכמה גלובלית שבימים האלו יש חופש הגדול!!! ולא לחינם... לא סתם זו מוסכמה כ"כ גורפת... יש לזה סיבה... כי החום מתיש... ותפוקת הלימוד יורדת במאות אחוזים... וגם המורים וגם התלמידים עצבניים ומתנהגים בהתאם... ולכן כולם מבינים שלטובת כל הצדדים מומלץ לסיים את שנת הלימודים בשביל לצמצם נזקים... ככה זה בכל העולם כולו... חויץ ממקום אחד!!! יש מקום אחד ויחיד בכל העולם כולו... ששם הלימודים ממשכים כרגיל בקיץ כבחורף!!

בית המדרש היהודי!!!

בית המדרש הוא האי השפוי היחיד שמצליח מידי שנה לנהל שגרת חיים רגועה ומיושבת גם בימים אלו... גם כשכל העולם נכנס לחוסר מנוחת הנפש... הרי המקום היחיד שאתה יכול לפגוש את אותו יהודי, יושב באותו מקום בבית המדרש, עם אותו סדר יום בלי להתעייף זה רק פה!!! המוסדות חינוך היחידים בעולם שמסוגלים לתפקד ולנהל שגרת לימודים (לכה"פ לנסות) גם בימים אלו... זה רק במוסדות שלומדים בהם תורה... (כמובן שזה לא קל... אבל נסבל... עדיין מצליחים לסחוב ואפילו לזרום...) השאלה היא איך???

מה הסוד של מוסדות התורה שמצליחים לשמור על מזג אנושי גם בימים הכ"כ חמים האלו??

התשובה כתובה בפירוש בספר התהילים:

ואין נסתר מחמתו-- תורת ה' תמימה נפשית!!!

מיד אחרי שכתוב "אין נסתר מחמתו..." מה המילים הבאות מיד אחר כך? "תורת ה' תמימה נפשית נפש!!!"

דוד המלך מגלה לנו שיש קרם שיזוף אחד שהוא כן נסתר מחמתו... מה זה?? תורת ה' תמימה!!! היא המשיבת נפש היחידה שיכולה לרענן אותנו מול העייפות והכבדות של הקיץ... לא הכוס קולה קר... לא האדצה... לא המזגן שעומד על 16 מעלות בעצבנות... לא הקונטיינר של הגלידות שמציץ לנו מכל פתח קיוסק... וגם לא הפרסומת של הנופש הקסום בחו"ל (שבדו"כ אין מערכת העיתון לוקחת אחידות על כשרות ורוחניות המקום) לא משם תבא השבת הנפש... לא שם נוכל להסתתר מחמתו... אלא איפה?? תורת ה' תמימה נפשית נפש!!! זו המלצה חמה... אני אגלה לך סוד: את המאמר הזה כתבתי לעצמי בסוף בין הזמנים אב של שנה שעברה... תמיד!!! תמיד אני מגיע למסקנה הזו... אבל למרבה התסכול רק אז... רק בסוף הבין הזמנים אני נזכר להסיק את המסקנה הזו... אבל כעת!!! בחודש תמוז... אני תמיד חולם על בין הזמנים... בטח... לשבת בבית המדרש מול גמ' משיבת נפש... בטח שזה נשמע מאוד נחמד לדמיין את הקייט בירושלים ואת הטיוול בנחלים... אבל מתי תבין... שברגע שהגמ' נסגרת... החום עולה לי לראש... והעייפות נופלת על הרגלים... ואז אני כבר לא רוצה כלום רק להסתתר מחמתה של החמה... לא נותר לנו אלא להפסיק לפזול החוצה!!! ולדעת שהאנשים הרגועים ביותר על פני הגלובוס בימים אלו זה מי שצמוד לך גמ'...

אחת מהעצות החשובות ביותר בשמירת העיניים: זה להיות מכובד!!! תכבד את עצמך!!! והכי הכי: אל תזלזל בעצמך... התבונה הזו התחדדה אצלי מאוד לפני כמה שבועות... לפני כמה שבועות היה לי עומס גדול והרגשתי צורך גדול להשתחרר... הייתי חייב הרפיה... נו... מה עושים?? בדיק הייתי צריך לנסוע לירושלים... החלטתי... אני נוסע לירושלים ומסתובב שם בסמטאות כמו הומלס... אף אחד לא מכיר אותי שם... לא יודעים שאני כותב את אז נדברו... אני לא צריך להרשים אף אחד... ואני צריך עכשיו להשתחרר!!! אני עכשיו הולך ברחוב ולא עושה כלום... רק משתחרר... ובאמת הגעתי שמה בתוך מאה שערים... והתחלתי להסתובב לאט לאט... מרושל כזה... לא ממחר לשום מקום... נעצר ליד כל מיני מודעות... היה שם איזה ערבי אחד שמכר אבטיחים... משום מה נעצרתי מולו כמו איזה גויילם והסתכלתי עליו כמו ילד שמסתכל על התזמורת... נכנסתי לחנות ספרים... והתחלתי להסתכל בקומיקס... מה אכפת לי... אף אחד לא מכיר אותי... בשלב מסוים המוכר גער בי... כן... כמו שצועקים על הילדים... מה אפשר לעשות... יש פה אברך עם זקן שמתנהג כמו ילד... משם המשכתי לגרור את עצמי... ואז נהייתי צמא... הלכתי לאיזה קופיקס... רציתי לשנות משהו... הדבר היחיד שראיתי שם זה אייס קפה... ובקשתי שיתנו לי... אבל לא ידעתי שזה ברד!!! ומשום מה לא הסתדרתי עם הברד הזה... ניסיתי להמים אותו ללא הצלחה... אבל היות וסו"ס אני קצת למדן... מצאתי שיטה יצירתית איך אני מפשיר את הברד... התחלתי לעשות פו פו פו בתוך הקש... קיויתי שזה יכניס חום בתוך הכוס וככה זה יפשיר... אבל כידוע... ברגע שאתה מכניס אויר לתוך שתיה זה קופץ עליך כמו בועות... ולפתע אני קולט בזוית העין שמאחורי הגב שלי עומדים המוכרים של החנות ומתגלגלים מצחוק!!! בטח... לראות אברך עם זקן נאבק עם איזה אייס קפה... זה באמת מחזה משעשע... בהתחלה נעלבתי... מה אתם צוחקים עליי? אבל מאוד מהר קלטתי שאין לי מה להיעלב... "הכל לפי המבייש והמתבייש" ואני כעת בבחירתי האישית בחרתי להיראות הומלס מרושל ומשועמם שנאבק ממושכות מול אייס קפה... אז בבקשה... זה מה שאני... אני באמת מצחיק... צוחקים עלי ביושר... לא נותר לי אלא לזרום איתם... ולספק להם עוד כמה דברים מצחיקים עלי... יצאתי משם עם הרגשה שאני סמרטוט רצפה... הרגשתי אוילי כזה שצוחקים עליו והוא אפילו לא נעלב... ואז כשיצאתי!!! פתאום הרגשתי שהרבה הרבה יותר קשה לי לשמור על העיניים!! הרגשתי שכל החוסן שלי התפוגג... כי אני בלאו הכי כלומניק... אני בלאו הכי אחד כזה שלא שווה גרוש... אז מאיפה יש לי כח לשמור על עצמי?? לשלוט על עצמי??

זהו!! באותו רגע החלטתי שההצגה הסתיימה... זהו!! אני חייב להפסיק את הטיוול המשוגע הזה ואני חייב להתעופף מפה על טייל... חיפשתי מונית... ולא מצאתי... ואז לפתע מישהו צועק לי ממרחק... תגיד לי: אתה כותב את אז נדברו?? בבת אחת הגב של הזדקף והקול שלי נהיה כזה צרוד כזה... חשוב כזה... ועניתי לו "בעונות חן" כן... זה אני!!! ואז הוא אמר לי איזה הערה נקודתית... ועניתי לו... ואז הוא פירגן לי... ונפרדתי ממנו ברוב חשיבות... ופתאום הרגשתי שהנה... חזר לי החוסן! אני מכובד!! אני מסוגל לשלוט על עצמי!

כן... זה לא צחוק!!! פוזות פוזות... אבל אחרי כל הפוזות האלו... בן אדם שמכבד את עצמו הוא בן אדם חזק... אדם שמכבד את עצמו הוא גם שולט על עצמו!!! זה פשוט וברור!! אני כבר קלטתי עניין... שגם אם אני רוצה להשתחרר... בבקשה... אבל תשמור על מכובדות!!! הצורך להשתחרר לא מצדיק להרוג את המערכת החיסונית שלנו!!!

יש וורט נפלא של הרב פינקוס זי"ע א... כידוע דוד המלך ציווה את שלמה שיעניש את שמעי בן גרא בצורה מתחכמת... מה עשה שלמה?? ציווה את שמעי שלא יצא מירושלים... ושלמה ידע שברגע שיהיה אסור לשמעי בן גרא לצאת מירושלים... הוא בטוח יצא!!! כי המחסום הזה שלא מאפשרים לאדם לצאת... זה עצמו דוחף אותו עם כל העוצמה לשבור את הגבולות ודווקא לצאת... ובאמת שמעי בן גרא יצא ושלמה הרג אותו כמצות אביו... עד כאן וורט של ר' חיים שמואלביץ... פשט נבניא מלכים... שואל הרב פינקוס שאלה:

הרמב"ם מונה רשימה של דברים שנאמרו בכהן גדול... ואחד מהם שהוא אינו יוצא מירושלים לעולם!! בדיק כמו שמעי בן גרא... אבל לא רק זה... הרבה יותר מזה... ויפת יהיה לו מוקף כמקדש... וישב כמקדש כל היום ולא יא אלה לניהו כללה עשה או פתח כיוס... שמעת?? הכהן גדול במשך כל היום כלוא בתוך בית המקדש... חוץ מהפסקה קצרה של שעה או שעתיים שהוא יכול לחזור הבייתה... נו... אם ככה: איך הכהן גדול מחזיק מעמד?? איך לא חוששים שהכהן גדול ירגיש מחנק כשמעי בן גרא בשעת?? איך לא חששו שיום אחד הכהן גדול לא יחזיק מעמד והוא פשוט יברח מבית המקדש... יברח מירושלים... ואנחנו נמצא אותו מטייל יחד עם כמה בחורים באיזשהו מסלול ביהודה??

עונה הרב פינקוס: יש ברמב"ם הוספה של משפט אחד קטן!!! משפט אחד שמשנה את כל התמונה!! וכתוב ופתחהו יושב כמקדש כל היום ולא יא אלה לניהו... לא... אני לא כבול ואני לא כלוא... אני מכובד!!!

זה כל התרגיל!!! זה כל הטקטיקה!!! אתה רוצה להפסיק להרגיש כלוא?? תתחיל לעבוד על מכובדות!!! כי מי שלא מכובד תמיד תמיד ירגיש כלוא... שמעת?? אני חוזר: מי שלא מכובד תמיד מרגיש כלוא... אתה יודע למה?? כי אל תשכח שלחלולים יש המון המון אוכל בפה זבל... ואני נעבעך כלוא... אצלי האוכל מגיע רק דרך הקופה במכולת... רק באמצעות תשלום... ד"י... תעזוב אותי... אני גם רוצה להיות ציקאבער כמו החתול... רק רוצה לאכול... קפיצה ראש אחת לתוך הפח והשיניים שלך כבר קורעות את הניילון... אה... למה אני לא מרגיש כלוא?? כי יש לי מינימום של כבוד!!! והמינימום כבוד הזה לא נתן לי אף פעם את התחושה שאני כלוא!!! אף פעם לא חשבתי על כזו אופציה... הרי לה: שהמפתח ליציאה מהמעצר זה מכובדות!!! והכניסה לצינוק הכי גדול זה חוסר מכובדות!!! אדם חסר מכובדות הוא אדם שמצידו אין לו שום גבולות... אם זה היה תלוי בו- הוא היה תולה את כולם... רק נעבעך... הוא כלוא!!! כלוא בנימוסיות... כלוא ב"מה יגידו" כלוא בכל מיני שיקולים שלא מאפשרים לו להיות חתול... זה הכלל הגדול ביותר!!! בחור יקר: תפנים ותבין: אני מכובד!!! אני גדול!!! הלב שלי נקי והעיניים שלי טהורות... ואני לא הולך להפסיד את הרוממות הזו בקיץ הקרוב... זה כבודי ותפארתו!!!!!!!

אם אני אשב כל היום ואזלול גלידות... יהיה באמת חיבור שמים וארץ... **אבל אתה יודע איזה סוג של חיבור???** השמים **יפלו** לארץ... השמים **יצננו** צניחה חופשית לארץ והם יפסיקו להיות שמים... הם יהיו חתיכת ארץ אחת גדולה... **זה לא נקרא חיבור שמים וארץ!!!** זה נקרא תאונה והתרסקות של השמים שנהפכו לארציות אחת גדולה!!! **לא זו כוונת היצירה!!!** אין לנו עניין לפרק את השמים ולהפיל אותם לארץ... אנחנו רוצים שהשמים **ישאר** שמים והארץ **תשאר** ארץ **וביניהם** יהיה חיבור!!!

בשביל זה מצד אחד אני צריך להיות קדוש!! קדש עצמך במותר לך!!! לשמור ולהעצים את **השמים שבני!** לבצר את הרוממות שלי!!! ומהמקום הזה... מהשמים המרוממים האלו... **משם!!!** ליצור חיבור מבוקר לארץ... שהארץ תשאר ארץ... והשמים ישארו שמים וביניהם יש חיבור מבוקר... אני עצמי אהיה קדוש... ובזמנים מסוימים אני אצור קשר מבוקר ורצוי עם הארציות של העולם לפי הכללים שרק התורה יכולה להגיד לי... אף אחד אחר לא יודע איך עושים את זה. **כאן יש שמחה אמיתית!! כאן יש משכן!**

רק מי שיכול במוצאי שבת להבדיל בין קודש לחול ובין אור לחושך... רק הוא יוכל בעוד ששה ימים לקבל שוב את השבת ולהגיד שאין הבדל בין קודש לחול!!! בשבת אני פתאום יכול להתענג ולאכול גלידה ופיצוחים זה חיבור שמים וארץ... **אין זה קרה???** בשביל זה לפני ששה ימים היה מוצאי שבת... ואז עשיתי הבדלה!!! ובמשך ששת ימי המעשה שוב קדשתי את עצמי במותר לי ועליתי לשמים!!! ועכשיו... אחרי שבמשך ששת ימי המעשה השמים נשארו בשמים... עכשיו בשבת אפשר שוב להפגיש אותם עם הארץ... ואז יש חיבור שמים וארץ ואתאחדת ברזא דאחד... אבל תאר לעצמך שאני אשכח לעשות הבדלה ואני אמשיך לשבת עם הגלידות והפיצוחים והטשולנט רצוף עד יום ששי הבא... כאן כבר לא יהיה חיבור שמים וארץ... כאן יהיה התרסקות שמים לארץ!!! הבנת את הרעיון???

עוד חודש מגיע בין הזמנים... בין הזמנים זה זמן נשגב מאוד!!! זה זמן שיש בו בחינה של חיבור שמים וארץ... לוקחים את כל השמים... את כל הרוממות ואת כל הקניינים הרחניים שספגנו במשך הזמן... וכעת מחברים אותם עם הארץ עם הדאצה של קווי ה' יחליפו כח... נו... **אם זה באמת ככה... אז למה יש כאלו שיוצאים מבין הזמנים בשן ועין???**

כי במקום לחבר שמים וארץ... אנחנו מרסקים את השמים לארץ...

במקום לקחת את הרוממות של הזמן ולחבר אותו לארץ עם גבולות ברורים!!! הרי ברגע ששוכחים את כל הגבולות... ברגע שאין עמודים שמפרידים בין השמים לארץ אז השמים סתם צונחים לארץ...

התפקיד שלו זה ליצור את ההפרדה בין שמים לארץ!! **וצירת מרחק זה תמיד מר!!!** כי כל ההשתוקקות והיעוד והתכלית של העולם זה לחבר ולהפגיש שמים לארץ... כל המטרה של המקדש והמשכן זה לחבר שמים וארץ... כל העצבות שבועולם מגיע מהנתק שבין שמים לארץ... (כל משביר וגליל עלי עברו שכתוב בתהילים זה על הרקיע של יום שני לבריאת העולם שתפקידו להפריד בין שמים וארץ...) וכל שמחה שבועולם מגיעה מחיבור שמים וארץ... והנה סוף סוף הגיע הזמן להקים את המשכן... הגיע הרגע לחבר את השמים עם הארץ!!! מגיעים בני גרשון בשמחה גדולה עם **השמים** - עם אוהל מועד ועם היריעות והם רוצים לפרוש ולחבר ולהרכין את השמים על הארץ... **אבל אז פתאום מגיע מררי... רגע רגע... טיפוס!!!** בני גרשון חכו... עדיין לא הגיע הזמן שלכם לפרוש את היריעות. **קודם כל** אנחנו נעמיד את קרשי המשכן!!! **ורק עליהם!!!** רק על הקרשים אתם יכולים לפרוש יריעות... בני גרשון מאוד מאוכזבים... כ"כ רצינו לחבר שמים וארץ... כ"כ רצינו שהשמים יהיו מחוברים עם הארץ... רצינו לקחת את יריעות האוהל שהם מייצגים את השמים ולחבר אותם עם הארץ- עם הארון והמנוחה... **ופתאום מגיע מררי ולא!!! הוא לא מסכים!!!** הוא רוצה להביא איזה קרש גבוה עשר אמות שהוא יפריד ויצור מרחק שיטתי בין השמים לארץ... **למה מררי???** **למה אתה עושה לנו את העוול הזה???**

עונה מררי: לא גרשון!!! אל תתעצב... אל תראה אותי כאויב שלך... כן... נכון... אני אמנם מררי ואני מררי. כל מרחק יוצר געגועים מרריים!!! אבל אין ברירה... **זו הדרך היחידה לבנות בית!!!** בית צריך תקרה וצריך ריצפה **וצריך עוד חלל ביניהם!!** כי אם התקרה והריצפה יהיו לגמרי לגמרי מחוברים בלי שום הפסק שיוצר מרווח ביניהם... התקרה לא תהיה תקרה והריצפה לא תהיה ריצפה... הכל יהפוך להיות גוש בטון חסר תוכן... שהוא יעיל אולי רק בתור מצבה של קבר... **אין ברירה!!!** אם רוצים ליצור חיבור שמים וארץ צריך ליצור מרחק מבוקר ביניהם!!! צריך עמודים וקרשים שישאירו את השמים **בשמים** ואת הארץ **בארץ**---- עם חיבור ביניהם!!! כן... יתכן שהמרווח הזה הוא מררי! אבל זו הדרך היחידה ליצור משכן ומקום להשראת השכינה...

עד כה הדברים אולי נשמעים קצת מופשטים... אבל אני אתרגם לך את זה לדוגמא פשוטה ומוכרת: הרי סיכמנו שהקב"ה שלח אותנו לעולם הזה בשביל שנחבר שמים וארץ... נכון?? אז זהו... **שכשאני אוכל גלידה אני מחבר שמים וארץ!!! למה?? כי הרי יש לי נשמה קדושה וכל כולה **שמים!!!** והגלידה הרי כל כולה **ארץ**... וכשאני מברך על גלידה ואוכל... הנה לך חיבור שמים וארץ... **לא נכון?? נכון!!!** נו... אם ככה... אז גיוואלדיג... בא נתחיל לקנות גלידות ונחסל אותם אחד אחרי השני?? **למה לא??** הרי זה מחבר שמים לארץ?? מה יותר טוב מזה?? נו... אז למה אני לא צודק?? למה עדיין יש ציווי "קדש עצמך במותר לך"...?? מה רע בזה שאני אשב כל היום על סיר הבשר ואחבר דרך שם שמים וארץ?? **מה התשובה??** **נו... תגיד אתה מה התשובה???** **פשוט מאוד:****

למה יש דברים שלבחור אסור ולאברך מותר??

זהירות: המאמר הזה הוא טיפ טיפה כבד!!! אז למה אני כותב אותו?? כי הוא נותן מענה לשאלה מהותית ועמוקה שהרבה בחורים שואלים... **השאלה על קצה המזלג היא כך:** למה יש הרבה דברים שלאברכים מותר ולבחורים אסור?? לאברך מותר פלאפון ולבחור אסור... לאברך מותר רישיון ולבחור אסור... ויש עוד רשימה ארוכה של נושאים שבחור צריך מאוד לזהר מהם... ואצל אברך זה בסדר גמור... אין בעיה... ובחור עומד ושואל בצדק: למה?? וכי בחיים מתקדמים ברוורס??

אז מי שיש לו סבלנות... שיקרא... התשובה מבוארת כאן...

ומי שלא... אז לא נורא... לפחות שידע שהעסק מטופל...

אחד מהכללים הבסיסיים בעיצוב בית הוא ש-בית מורכב משלוש חלקים: א. תקרה. ב. רצפה. ג. **למה??** רצפה... צריך שיהיה גם איזה משהו **שיפריד ויפסיק ביניהם!** כי אם נצמיד את התקרה לרצפה בלי הפסק מינימלי ביניהם לא עשינו כלום... התקרה לא תהיה תקרה והריצפה לא תהיה ריצפה...

קיי"ל ש"סוכה שאינה גבוהה עשרה טפחים פסולה..." למה?? כי תקרה (ספק) אמנם יש לסוכה הזו... רצפה גם יש לסוכה הזו... **אבל ביניהם? ביניהם אין מקום...** ממילא אין איפה ואין איך לחיות בסוכה הזו...

ולכן אם תשים לב: הלווים נושאי המשכן מתחלקים לשלושה תפקידים: **גרשון!!! קהת!!! ומררי!!!** גרשון מופקד על התקרה... על ה"אוהל..." "מכסהו" ו"מכסה התחש אשר עליו מלמעלה..." (ענין תחילת פרשת נשא...) גרשון מופקד על החלק של **התקרה**... לעומת זאת קהת מופקד בכיכול על ה"רצפה..." על כל הכלים והתכנים שצריכים להיות מונחים על הארץ... מזבח אדמה... על הארון שהוא קופסא שכל עניינה להיות מונחת בקביעות על הארץ וכו'...

למה וכעת מגיע מררי!!! מה התפקיד של מררי??

מררי מופקד על קרשי המשכן... על יצירת ה"משהו" הזה ש**מפריד** בין התקרה לרצפה... **זו המשבצת של מררי**... בקיצור: גרשון- תקרה... קהת- רצפה... אבל תקרה ורצפה זה עדיין לא מספיק... צריך ליצור מרווח ביניהם... צריך שיהיה מרחק מסוים ביניהם כדי ליצור שם מקום! **זה כבר המשבצת של מררי!!!** התפקיד של מררי זה הקרשים ועמודים ואדנים שהם יוצרים את המרחק בין התקרה לרצפה **עד כאן ברור??**

מררי הוא מלשון מרירות!!! למררי יש תפקיד **מר!!!**

לשמוע על עצמי כל כך... בו בזמן שלאברך מותר??? אין יכול להיות שיש דברים שבעתיד יהיו מותרים ועכשיו הם אסורים?? **התשובה היא: בחור יקר:** חיבור שמים וארץ זה היעוד שלנו!!!! אבל צריך לקדום להם מרווח!!!! את המרווח אתה עושה כעת... בתקופת הבחורות... אתה מתרומם... מתקדש... אתה כעת מתמקד בתקרה ומעמיד אותה בגובה האידיאלי והגובה ביותר שיכול להיות!!!! אחרי שעשית עמוד תומך והעמדת את התקרה יציב... רק אז אתה יכול לגשת לחיבור לארץ ולעולם החיצון בצורה מבוקרת...

אגב: זה גם המדד אצל בחור... האם הגיע הזמן להתחתן (עכ"פ אצל בחור ליסאי...) מה המודד?? העניין הוא: כשהגעת לסוג של מיצוי... הנה... לתקרה הזו אני שואף להגיע!!! הצבת את התקרה בגובה המקסימלי שלה... עכשיו הגיע הזמן!!! רק אחרי שהשמים עומדים בשמים!!! כעת אפשר להפגיש אותם עם הארץ... ואבוי ואוי למי שמחבר שמים וארץ בלי קירות... אוי לאותו בית... **הבית הזה נראה בדיוק כמו המתנפחים של הלונא פארק...** שעל פניו זה נראה בית מאוד גדול ומרשים... והילדים קופצים בו ומנתרים ונהנים מכל רגע... אבל ברגע שרק מוציאים לו את האוויר... בום... התקרה נופלת על הרצפה ושניהם נהיים ניילון אחד מקומט שנכנס לתוך איזה ארגז ומתפנה לעוד לקוח מרוצה...

ככה נראה בית שבנו על מתנפחים... ככה נראה בית שלא נבנה ממריר... אין לך מושג עד כמה הדוגמא הזו היא מוחשית!!!! כן... יש לך חבר שהוא נראה כעת מדושן עונג... "חי טוב..." עושה מה שמתחשק לו... מסתכל עליך ככה מלמעלה למטה... כאילו אתה לא מבין מהחיים שלך... כאילו אתה מסכן כזה שמקריב את החיים שלו בשביל הדת... **מה אעשה!!!!** אני הכרתי את החברה האלה יותר מידי טוב בתור בחור... **אבל מבחן התוצאה הוא ביום שאחרי!!!!** אוי אוי אוי... ביום שאחרי יש כל מיני דברים שנהיים פתאום מובנים... יש כל מיני מתנפחים שנהפכים להיות ניילונים מקומטים... תאמין לי... ביום שאחרי החתונה המפה משתנה במאה שמונים מעלות!!!! ולא מהזוית שלי... לא תגיד לי שאני מדבר בשם הצולי"ם והצדיקים... אני מדבר בשם הצד השני... פתאום המנגינה משתנה... פתאום אותו חבר שצחק עלי... מבין יותר מידי טוב כמה חיל עשית בתור בחור!!!! כמה שלא עבדת על ריק!!!!

אני רוצה שתבין... החברים שלך האלו שנוסעים לים המלח ומתפנקים בכל מיני אטרקציות... זה על ריק... אבל המלחמה הפנימית שלך בתוך הישיבה... זה נכסי דלא ניידי!! אתה בונה עמודים של משכן!!! שאתה הולך לפגוש אותם ביום שאחרי החתונה!!!! תשמור את הקופון הזה... תשמור את המסמך הזה ליום שאחרי... ונראה אם לא צדקתי...

בחור יקר: אל תרפה!! תמשיך להיות מררי!! תמשיך להזיע בבניית הקרשים והגבולות הברורים והאיתנים שאתה מציב לעצמך... תזכור שאתה כעת נמצא בתקופת חריגה... אתה כעת מתמקד במלאכת המשכן!!! ויום יבא ותגיע הקמת המשכן!!! מזל טוב... בית נאמן בישראל.

וחומות שמורים לבא היום... הוא היה עסוק בלבנות את קרשי המשכן... וזה לא היה קל... חברים שלו חוגגים... והוא באותה שעה מררי ומריר... עובד קשה קשה... **אבל סו"ס החיים לא נגמרים בישיבה!!!!** ויום אחד הגיע הזמן להקים את המשכן!!! ואותו מררי בא להקים את ביתו... הצד של החתן הביא את **השמים**... והצד של הכלה הביא את **הארץ**... והחתן...??!! החתן הביא איתו **קרשים!!!!** החתן הביא איתו מהישיבה את החלק המררי והמריר... את כל הגבולות והשליטה על יצרים שהוא בנה עם הרבה מרירות ומלחמות בחיי הבחורות... **ושם נבנה בית!!!!** אבל איזה בית נבנה שם... איזה בית גדול... איזה בית מפואר... בית נאמן בישראל... תקרה בריאה... רצפה חזקה... **וביניהם המון המון אוויר!!!! טרקלין מפואר!!!!** יש הרבה הרבה אוויר ואור בבית הזה... הבית הזה מלא בשמחה ואושר... הבית הזה לא צפוף... לא מרגישים שם מחנק... ממש לא!!!! (כן... בישיבה זה דווקא כן היה נראה ככה שהוא חנוק ומצומצם... כן... בנגריה של מררי יש הרבה מחנק... אבל חכה חכה לסלון המכירות...)

לעומת זאת עקבתי אחר החבר של המררי הזה... אותו חבר שלא הסכים להתאפק... אותו חבר שרצה כבר ליהנות מהחיים בתור בחור... אותו אחד שלא רצה ליצור עמודים איתנים של מררי בתור בחור...

והנה... הגיע הזמן להקים את הבית... הצד של החתן הביא את **השמים**... הצד של הכלה הביא את **הארץ**... וכעת צריך עמודים... כן... במעמד החופה יש את הריצפה של האולם... ויש את היריעה שפורשים מעל החתן והכלה... אבל צריך בעיקר **עמודים!!!!** ואת העמודים החתן צריך להביא איתו מחיי הבחורות... **ואת זה לא היה לנו!!!!**

הוא בא לבנות את הבית שלו... תקרה יש!!! ריפפה יש!!! אבל ביניהם??? בין התקרה לריפפה **אין מינימום של שליטה!!!!** אין מינימום של גבולות!!!! אין מינימום של תוכן ועקרונות ברורים... התקרה והרצפה היו יותר מידי קרובים אחד לשני... לא היה שם אוויר בבית הזה... הבית הזה נהיה **"סוכה שאין בה עשרה טפחים** (גובה)" אותו אחד משוטט כיום ברחובות... כי לא טוב לו בבית... צפוף לו בבית... הוא כל היום נובר בוואצפ כי משעמם לו בבית... לא טוב לו שם... בטח... **הוא מרגיש דירה סרוחה!!!!** בטח דירה סרוחה... תאר לעצמך בית שיש בו תקרה ויש בו ריפפה וביניהם יש רק חצי מטר גובה... אתה יכול לעבור שם רק בזחילה... אפשר לחיות בכזה בית??? **זה בית חסר תנאים מינימליים!!!!** בית שהשמים נפלו לארץ ואין בו קירות תומכים מינימליים שיוצרים מרווח מבוקר בין התקרה לריפפה הוא דירה סרוחה שאפילו בתור דירת עראי זה לא ראוי... **וחבל!!!!** עם קצת מררי... עם קצת "זרוק מרה בתלמידים" שאותו אחד היה מוכן לקבל מרביתו ומוכן להשקיע במלאכת המשכן... הוא היה לזכות להקים את המשכן ולבנות בית בישראל מואר ומאוורר.

הדברים נשמעים קצת מופשטים... אבל מי שצריך להבין ומסוגל להבין מבין טוב מאוד ש... ש... **שיותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן!!!!**

כאן התשובה לתהיות של בחורים: למה יש דברים שלאברכים מותר ולבחורים אסור??? למה אני צריך

ובשביל זה כבר עכשיו!!! באמצע הזמן... אנחנו צריכים לדאוג לשמים שלנו... אבל לא רק לשמים אלא בעיקר לעמודים שצריכים לשמור על המרווח שבניהם וד"ל

וכאן אנחנו נוגעים בשאלה המוצדקת... שהזכרה בפתח המאמר: אותם בחורים ששואלים שאלות טובות... למה יש דברים שלאברכים מותר ולבחורים אסור??? לאברך מותר פלאפון ולבחור אסור... לאברך מותר רישיון ולבחור אסור... לאברך מותר להיות בכל מיני מקומות שאצל בחור זה לא בא בחשבון... ויש עוד כל מיני ניסיונות שבחור צריך מאוד ליזהר מהם... ולאברך זה מותר... ובחור עומד ושואל בצדק: למה???

אם לאברך מותר כל מיני דברים... למה לי אסור?? **התשובה היא:**

סיכמנו שבשביל לבנות בית צריך תקרה!! ריפפה!! **ומשהו מר ביניהם!!!!**

מה ההבדל בין בית נאמן בישראל לבית לא... לא כ"כ נאמן בישראל???

מה ההבדל בין בחור בן עליה שבונה את ביתו לבין כלומניק שבונה את ביתו?? **שניהם** בונים בית!!! **שניהם** ניגשים לחבר שמים וארץ!!!!

השאלה מה יש ביניהם??? מה יש **בין !!! בין השמים לארץ???**

האם יש איזה מרווח נשימה ביניהם?? **וכמה???** האם יש מינימום של מרחק ומרווח וגבולות בין השמים לארץ או... או שיש התרסקות של השמים שנפלו לארץ...?? כמה?? כמה נשאר מרווח נשימה בין שמים לארץ?? **זו המשימה שמוטלת עלינו בחיי הבחורות!!!!**

אין עושים את זה??? אין שומרים שהשמים ישארו שמים וארץ תשאר ארץ ובכל זאת יהיה ביניהם חיבור??? **בשביל זה צריך עמודים!!!!** קרשים חזקים ואימתניים!!! שזה מר!!!! כן... בני מררי מתעסקים בהם והם עושים את העבודה הכבדה והקשה ביותר... אבל המרירות הזו היא לא באמת מרירות... אלא היא יוצרת את השם בית!!! למררי הזה נזקף כל זכות קיומו של הבית... אתה רואה בחור ישיבה ששומר על עצמו!!! ששומר על הקדושה שלו... שמתאפק ומבין שיש דברים שכעת צריך להתרחק מהם... זה נראה מר... זה נראה שאותו בחור מתנזר מכל העולם... על פניו זה נראה שהוא מפסיד... **אבל לא!!!!** תבין שהבחור הזה כעת עוסק **במלאכת** המשכן... הוא בונה בית... הוא כעת עסוק בליצור את העמודים של הבית... חכה חכה לו...

כן... אני מכיר טוב טוב את אותו מררי... הוא למד איתי בישיבה... והיו לו חברים שלא רצו להיות מרריים כמוהו... הם רצו ליהנות מהחיים... למה לסבול?? תן לי למלאות סיפוקים ולהנות מהחיים... **למה להיות מררי??** הם יצאו לרחובות ונהנו מהחיים ואילו הוא נשאר מררי... הוא נשאר בעקשנות בחדר העבודה... לבנות וליצור עמודים

קובי האגרון והגברתן והפוטיתא הקטנה...

ההפתעה שלי הייתה בבית המקדש... שם פגשתי אותו!!! ומיד ראיתי שיש לו אור מיוחד בעיניו... אני עצמי הגעתי לבית המקדש בגלל הישיבה הקטנה החדשה שפתחנו... (אולי שבע הבא נספר לך על זה דווקא תכנתי לספר את זה השבוע... אבל אז פגשתי שם את קובי... והוא גנב את ההצגה) כן... קובי האגרון!!! חבר הילדות שלי... גדלנו יחד בשכונה... תמיד הוא היה נראה כזה גברתן כזה... עם כיפה קטנה... לא ב"קטע" של היהדות... תמיד היו איתו בעיות... ופתאום אני רואה אותו פה... יש לו כזו אור מיוחד בפנים... יש לו קדושה וטהרה בעיניו... מה זה? אני חייב לברר מה הסיפור... הלכתי אחריו... ואז ראיתי שהוא מקריב קרבן... מהר מאוד הבנתי שזה חטאת... כי זה הוא היה בצפון והכהן לקח את זה לכבש... אז התרחקתי... שלא יהיה חוסר נעימות... אבל אח"כ ניגשתי אליו... קובי... מה נשמע??? מה... מה הסיפור??? מה זה הזון והטהרה הזו שיש עליך בעיניו??? קובי האגרון חיך... לקח אותי לצד... תקשיב... הכל התחיל מתולעת אחת!!! מה... מה קרה?? זה היה בחוף שרתון... שיחקתי סדקות... אתה יודע... אני אלון במדקות... ואז עשיתי הפסקה קצרה... הוצאתי משמשים והתחלתי לאכול אחד אחרי השני... אבל היה בהם קצת נגיעות... ומישהו העיר לי... אדוני... תבדוק לפני שאתה אוכל... זה נגוע!!! ואני... אתה יודע מי אני?? אתה תגיד לי מה לאכול ומה לא... המשכתי לאכול... אותו אחד לא ויתר... כאב לו הלב שאני אוכל תולעים... והוא החליט לתפוס את המשמש במקומי ולבדוק אותו מנגיעות... הוא בדק אחד... בסידר... את השני הוא בדק וזה היה מתולע!!! הוא הניח את זה בצד ואמר לי... זה לא טוב... אבל אני קובי האגרון... אתה תגיד לי לא טוב... לקחתי את המשמש ובאתי לאכול... הוא התחיל לצעוק... תעזוב את זה!! יש שם תולעים! הרמתי עליו את המדקה... ששששש... ואז הוא הביא את החבר שלו ושניהם צעקו עלי... ואז פרנציפ!!! פרנציפ הכנסתי את המשמש לפה!!! והגשתי להם את הגוהו ככה בצחוקים... קחו... שיהיה לכם אגואים... זה... המשכתי לשחק סדקות... זה... סוף סיפור... אבל אל תשאל!!! למחרת... דופק אצלי בלדת יורם!!! יורם זה שליח בית דין... כמה שאני אגרון... הוא גברתן פי שלוש ממני... יורם אומר לי: קובי... הבית דין קוראים לך... נבהלתי... אני לא מתחיל עם יורם... הלכתי אחריו... ואני רואה את שתי אלו מהחוף מעידים בבית דין... לדאבוננו הרב אנחנו מעידים שקובי אכל "פוטיתא"!!! בעיניו שלנו ראינו את החרק... והוא אכל אותו... התרנו בו... בית דין שאלו... בררו... חקרו... דרשו... זה לא צחוק!!! התברר שעברתי חמש לאוני!!! משם שלחו אותי ישר לחדר הסמוך... שם יש הרופא משפחה שלנו... ד"ר אילני... אתה מכיר אותו... כן... ד"ר אילני נמצא בבית דין פעם בשבוע לשירות הבי"ד... והאב"ד נכנס וביקש מהרופא שיבדוק את החוסן הבריאותי שלי כמה מלקות אני יכול לספוג... הרופא בדק אותי... עשה את כל הבדיקות דם האפשריות... משקל... גובה... וראיתי שהוא מחויר... נבהלתי... שאלתי אותו: מה קרה?? מצאת בעיות בבדיקות דם?? לא! דווקא לא!!! אדרבה... אתה בריא כמו שור הבר... בן פורת יוסף בחיים שלי לא היה לי כזה פציפנט בריא וחלק כמורך!! כל הבדיקות שלך פיקס... אז שאלתי אותו: אם ככה רופא... למה אתה נראה חיוור?? הרופא נאנח... מה... אתה לא מבין למה... בשביל מה שלחו אותך אלי... לבדוק כמה מלקות אתה יכול לספוג... היות ועברת על חמשה לאוני!!! אז כל לאו זה 39 מלקות!!! תכפיל פי 5... זה אומר שאתה חייב מאה תשעים וחמש מלקות!!!!!!! רק מה?? בדרך כלל אני בודק את הפציפנט ומוצא כל מיני חריגות בערכים... אם זה מגלובין נמוך... אם זה סוכר גבוה... או סידן קצת חסר... או ברזל... תמיד אני מוצא איזה נקודת חולשה שאני אומד את הבן אדם שהוא לא יכול לספוג את הכל... רק חלק... אבל אצלך אין!!! אין לי כלום!!! אין שום תירוץ!!! אתה הפציפנט הראשון שאני הולך להגיש איבחון שאתה יכול לספוג מאה תשעים וחמש מלקות!!!!!! לכן אני כ"כ מבוהל... אה... כאן הגיע תורי להיות חיוור... מה... אתה רוצה להגיד לי שאני הולך עכשיו לקבל מאה תשעים וחמש אגרופים?? לא... חיך הרופא... זה לא האגרופים מהסוג שלך... זה מלקות של הזקן שבבי"ד "היתר בדעה חסר בכוח"... אבל עדיין זה מלקות... אבל כדאי לך... זה כפרה!!! כל מכה כזו שאתה מקבל זה במקום צ"ח קללות שבמשנה תורה... בקיצור: קובי נצמד לעמוד... וראש בית דין התחיל לומר "היפלה ה' את מכותך ואת סכות זרעך"... והמכה התחיל להכות... בהתחלה זה לא הזיז לקובי... אבל עצם המעמד גרם לו לחרטה עצומה... הרחורי תשובה עמוקים הציפו אותו... זהו!!! סיימנו את הל"ט מלקות על הלאו הראשון... כעת עוברים ללאו השני... לסידרא השני של ל"ט מלקות... ושוב... והיפלה ה' את מכותך... עוד ל"ט מלקות... כאן כבר גם קובי האגרון התחיל להרגיש שמשוה "סדגדג" שם בגב שלו... סיימנו את הסידרה השנייה... בבית דין היו מופתעים!!! שבע עבר היה פה בחור שהתגלח במכונה לא כשרה וגם הוא עבר על כמה לאוני אבל הרופא בדק אותו ואמר במקום שהוא לא יכול לקבל יותר מ-24 מלקות... וגם בזה הוא לא עמד... ונקלה אחיך לעיניך וכבר במספר 18 הפסיקו... והנה כעת קובי עומד לקראת הסדרה השלישית... אבל בסדרה השלישית קובי התחיל לרעות... הוא כבר התחיל להרגיש את המלקות... דמעות של חרטה זלגו מעיניו ללא הפוגות... ובסדרה הרביעית... במכה ה-13 הרופא אמר סטופ!!! עד כאן!!! קובי האגרון חזר הבייתה שבור בגופו... זו הפעם הראשונה בחיים שלו שהוא הרגיש בכלל חולשה גופנית!!! אבל זו גם הפעם הראשונה בחייו שהוא הרגיש משיכה עצומה לרוחניות!!! כן... כל מכה פיזית שהוא קיבל בבי"ד פינתה מקום לנשמה האלוקית שלו להתחיל לבקוע ולבצבץ ולהאיר בנשמתו של קובי... קובי חזר הבייתה שבור בגופו אבל קורן באור חדש... עם החלטות חדשות בחיים... הוא עשה רשימה של חטאות שהוא חייב... והוא התחיל פרק חדש בחיים!!! והנה... כעת הוא עומד כאן בבית המקדש... והוא נראה משהו אחר לגמרי... קובי מחיך ואומר: היית מאמין??? פוטיתא אחת ניצחה את קובי האגרון!!!

כן... קורא יקר: אני יודע שהתיאור הזה לא עושה לך טוב... כן... גם לי לא כ"כ... אנחנו לא אוהבים את הסיפורים מהסוג הזה... אנחנו רוצים לשמוע רק דברים נחמדים... רק דברים שכיף לשמוע... אבל קח בחשבון שקובי האגרון של ימינו נשאר אגרון... הוא נשאר צמוד לאייפון שלו... והוא לא נהנה מהחיים!!! בסוף הוא ראינו לא יפטר גם ממלקות... הוא עוד יקבל מלקות על ימין ועל שמאל... אז את המלקות הוא יקבל מהחיים האכזריים שלא מרחמים עלינו... מה-צ"ח קללות של מי שלא שילם בתשובה... ועומת זאת קובי האגרון הזה קיבל אמנם מלקות שחיצונייה זה נראה לך מאוד מוזנז... ואתה מ"ש מתקשה לקרא את זה... אבל משהו זו אצלו!!! הוא לא נשאר באותו מקום... קובי הזה הולך לרקוד בעוד שלושה חודשים בשמחת בית המשקה יחד עם החסידים ואנשי מעשה והוא הולך לשאוב רוח הקודש ממעיני הישועה... הוא התקדם בחיים!!! הוא קיבל מלקות והתקדם משם לעתיד טוב יותר... ועליו נאמר הפסוק בזכריה: ואמר אליו מה המכות האלו בין ידיך ואמר אשר הוכיחתי בית מאהבי- הבית דין המאהבים אותי לה' הם הכוני על אשמותי לשוב לה' להתאהב עלי... אני בטוח שיש הרבה בחורים שהיו מעדיפים לקבל כמה מלקות בבית דין אם זה היה חוסך זמן קיץ מדיא ובלתי נסבל בלי חברותא טוב ובחוסר גישמאק בלימוד... את המלקות האלו אנחנו יכולים לעשות גם כיום באמצעות כל מיני קבלות וגבולות נוקשים (כל אחד במה שהוא צריך) בעבודת ה' שכרוכים אצלנו במאמץ כביר... אבל המאמץ הזה הוא "בית מאהבי"... במאמץ הזה יתכן שמתחבא הטעם בלימוד שאני לא יודע להיכן נעלם בתקופה האחרונה... הגידה לי שאהבה נפשי איכה!!! בית מאהבי.

"למען לא נבוש..."

מושגים בסיסיים בהלכה.

טיפים פרקטיים לבעל קורא פיראטי...

מצוי שמבקשים ממישהו להיות בעל קורא חד פעמי... (או יותר נכון בעל קורא מתחיל) והוא משתדל להכין... ומשקיע ומתאמץ וחוזר אבל תכלס... כשזה מגיע לשעת מעשה הקריאה יוצאת מזועזעת לא רק שהוא שוכח את כל הטעמים... הוא נתקע כל הזמן... הוא מאבד את כל הפסיקים והנקודות... אין אתנחתא... אין סוף פסוק... הכל נהיה בלגן אחד גדול... אז כאן אני רוצה לתת לך כמה טיפים קטנים מהניסיון למה זה קורה ומה עושים שזה לא יקרה... תבין: יש פה טעות אחת שמוציאה אצל בעלי קוראים מתחילים: אתה מצריך היכנת מאוד והשתדלת מאוד לזכור... עכשיו... כשהגעתי לקרא... עשית לעצמך כמה וכמה סימונים בתור תזכורת בשביל שלא תשכח... הכנסת לעצמך לראש שהפסוק השלישי והרביעי מתחילים בגרשיים... ובפסוק השמיני יש איזה זרקא וסגול במילה ויאמר השניה... (לא הראשונה...) ואז התחלת לקרא ופתאום באמצע הקריאה זה בורח לך... ובמקום לקרא כמו בן אדם... אתה עסוק בלחפש את הפור והזרקא שברחו לך... וזו הטעות!!! וזו הסיבה שהקריאה כ"כ מזועזעת... הרבה יותר גרוע מאדם שלא הבין בכלל... ולכן נקוט האי כלל בידך: כל ההכנות וכל ההזרות וכל הטעמים... כל זה אתה יכול לעשות עד הרגע של קריאת התורה!!! אבל ברגע שאתה מגיע כבר לקרא בתורה... כעת תשים בצד את כל הטעמים... כעת אתה לא צריך לזכור כלום!!! (גם אל תסתכל בחומש בין גברא לגברא... אין עניין...) כעת כזה ראה וקדש!!! כעת אתה צריך לקרא מה שכתוב לפניך!!! אתה כעת צריך להסתכל על הפסוק ולקרא אותו כמו שאותה קורא משפט בלי ניקוד... ובדיוק כמו שאתה קורא משפט בגמ'... אתה לא עוצר באמצע משפט ונדמה לך ששם הוא נגמר... כי אתה מספיק אינטלגנט לקרא משפט מושלם ולדעת איפה מתחיל ואיפה הוא נגמר... כך גם בקריאת התורה... גם אם לא הכנת בכלל בכלל... אין שום סיבה בעולם שלא תדע איפה לשים את הפסיק ואת הנקודה... ולכן כעת!!! אחרי שאתה כבר עומד מול הספר תורה תשאיר את כל מה שהכנת בצד... וכעת תקרא את הטקסט כאילו אתה קורא אותו פעם ראשונה... ואז שני דברים טובים יקרו: א. דבר ראשון: הטעויות המזועזעות שעד עכשיו היו לך יעלמו... כי עד עכשיו במקום לקרא כמו בן אדם... היית עסוק בלדרוף אחרי הטעמים שברחו לך... וכעת אתה קורא כמו בן אדם... ב. הדבר השני שיקרה... שפתאום אתה תגלה שאתה קורא מצוין... למה?? כי סו"ס הרי למדת טוב והכנת טוב... והטעמים אמורים לזרום תוך כדי הקריאה... הטעמים לא אמורים להיות מונחים לך בזכרון כמו נתונים... כאן פור... כאן זרקא... לא... זה אמור להתגלגל לך אוטומטית... ובשביל זה אתה צריך להיות משהו רגיל ולקרא טבעי... תנסה את זה... נקודה שניה: על אותו משקל... הרבה פעמים קורה שאנחנו נקלעים לקריאת התורה ואין בעל קורא... ואז אין ברירה... ומישהו מהמתפללים ניגש לקרא בתורה... וזה נראה בהתאם... ואז בדרך כלל הבעל קורא מבקש ממישהו שיעמוד לידו ויעזור לו... ואז מתחילה פנטומימה מושלמת... הבן אדם מתחיל לעשות כל מיני תנועות מוזרות... ובדרך כלל!!! בדרך כלל זה רק מוזיק!!! (יש אנשים בודדים ממש שמכירים את האמונות... וצריך שהם גם יהיו מוזאמים...) בדרך כלל הבעל קורא... קורא יותר טוב אם העוזר לא יעמוד לידו... וזה מאותה סיבה בדיוק: כשאני קורא בתורה... אם אף אחד לא עומד לי על הראש... אני קורא מה שכתוב... אז גם אם אני לא יודע טעמים... אני לפחות קורא את הטקסט... ומבין לבי איפה האתנחתא ואיפה הסוף פסוק... (ואחרי שאת זה אני עושה טוב... כבר לא מופקע שבטעות יצאו לי גם הטעמים הנוכחים) אבל ברגע שיש פה מישהו שנושף לי בעורף ועושה לי כל מיני תנועות... הראש שלי לא מתרכז בתוכן של הדברים... ואני עסוק בלהבין מה התנועה שהוא עשה לי... במקום לקרא כמו בן אדם... לכן אם ביקשו ממך להיות בעל קורא פיראטי... תגש ותקרא באופן טבעי!!! אל תחפש בכח לעשות טעמים... תנסה... אל תקח את הדברים בתור הלכה למשה מסיני... תבדוק את הדברים לגופו של עניין... מה שבטוח... יכול להיות שתגלה שאתה בעל קורא לא כזה גרוע כמו שחשבת...

המסרים שרק אני יכול להגיד לך... לא המשגחה...

יצא לי כמה פעמים לעמוד בסימפוזיון מול בחוריים... הם שואלים שאלות ואני עונה... תמיד אישעהו הסתדרתי בסוף... גם כשלא ידעתי מה לענות... אז או שעניתי שאני לא יודע או שהצלחתי להתחמק באגלנטיות... (בפרט כשהשאלה היא נגד המוסד...) או שהתפללתי חזק לקב"ה תוך כדי שיתן לי תשובה ונושעתי... אבל הייתה פעם אחת שהבחורים הציבו לפני שאלה מאוד פשוטה!!!! שמצד אחד התשובה הייתה מאוד ברורה לי... אבל לא... לא הצלחתי לענות אותה טוב... גם ההתחמק לא הצלחתי... כל מה שעניתי נשאר חיוור... הם הרגישו שאני סתם מורח וגם אני בעצמי הרגשתי שאני לא... לא לגמרי מצליח לתת להם מענה לשאלה הזו... יצאתי בשן ועיני!!! הרגשתי מאוד רע עם עצמי... הרגשתי שבחורים שאלו פה שאלה כ"כ פשוטה והם לא קיבלו מענה!!!! ארך לי המון זמן לקלוט מה הייתה הנקודה... איפה היה פה הקצר בתקשורת!!!!

ובכן: אני אגיד לך את השאלה... ובא ננסה ביחד לענות תשובה:

תסביר לי למה לצאת מהמיטה??? זהו!!! זה כל השאלה!!!!

אתה אומר לי כמה חשוב לשבת וללמוד והתורה והתיירה... וכדאי לך... ואתה עושה נחת רוח לקב"ה... עזוב... כל זה לא משכנע אותי... כי תכל'ס... אני עכשיו במיטה!!! ובשביל לצאת מהמיטה אני צריך סיבה שהיא יותר חזקה מכה המשיכה!!!! סיבה מספקת!!! סיבה שתשכנע אותי... לא אותך- המשכנע... **איך הם אמרו לי שם?** אתה בעצמך תסכים... שאם אתה היית עכשיו במיטה... ואיזה מישהו עם זקן מגיע ואומר לך... כדאי לך... תיירה ורבע"ע... זה... זה חיוור... זה לא סיבה מספקת לצאת מהמיטה... נו... תכל'ס... אני במיטה... ומחכה שמישהו יבא וישכנע אותי לצאת משם ולהתחיל ללמוד... נו... בבקשה... תשכנעו אותי...

זו השאלה!!!! זה כל השאלה!!!! זו שאלה גאונית? לא!!!

צריך פה לעיין בספרות הרפואית בשביל למצא תשובה? לא!!!

שאלה הכי פשוטה בעולם... ו... ופשוט לא מצאתי מילים לענות עליה... ארך לי המון זמן עד שמצאתי את התשובה... והתשובה היא כדלהלן:

תשאר!!! תשאר במיטה!!!!!!!

על זה לא חשבת!!! על התשובה הזו לא חשבת!!! **זו התשובה!!!!** זו התשובה היחידה שאפשר לענות לכן אדם ששוב כמו אחשוורוש במרומי המיטה והוא מוכן לעשות לי טובה ולהוציא את האוזן מהשמיכה... ושאני אבא אליו עד המיטה ושם אני אשכנע אותו לצאת ממנה... לא אדוני!!!! לאדם כזה הדבר היחיד שנותן לי להגיד לו: **תשאר במיטה!!!!!!!**

ואני אסביר לך מה אני מתכוין... **תאר לעצמך יש מציג...** ואני צריך כעת לבא ולשכנע אותך שתתרום למוסדות שלנו... אני מגיע... אתה הגביר ואני השנורר!!! אני כעת צריך אותך!! ואתה לא צריך אותי!!!! ואני מתחיל במסע שכנועים!! וזה לא עובד... אני מתחנן לפניך... ואתה מחזיר לי בשיניים... אני מנסה לשכנע אותך מכיוון אחר... ואתה מתקיף אותי... על כל משפט שאני אומר יש לך מה לענות... מה נעשה... אתה כעת בעל המאה ובעל הדעה... אתה הוא ה"מוחזק" ואני ה"מוציא"... נו... מי יצא בפחי נפש?? אני!!! אני באתי כאן להתרים אותך... קיימתי לצאת מפה עם כמה שקלים... אבל תכל'ס... לא הצלחתי לשכנע אותך... אתה נשארית עם הכסף... ואני נשארתי עם לשון בחוק... נעבעך...

עד כאן סיפור אחד!!!! כעת נעבור לסיפור קצת שונה...

אתה עשית כמה טעויות טראגיות בעיניי כספים... השקעת איפה שלא נכונים... ונקלעת לחובות אדירים וזדקת של קשקש בבוץ רציני... אף בנק לא נותן בך אימון... וכל המשפחה קורסת יחד איתך... וקופת הצדקה של השכונה נכנסה למונה... והזעיקו אותי!!!! מי אני? אני איש כלכלה... אדם עסוק... כל שעה אצלי שוה כסף... אין לי זמן מיותר... אבל בקשו ממני והסבירו לי את נחיצות העניין וזה נעץ ללבי... והחלטתי שאני מוכן להקצות כמה פגישות איתך ולתת לך כלים לשקט את המצב הכלכלי בבית... אני מגיע ומתחיל להסביר לך... אני לא גומר להשלים את המשפט ואתה מתחיל להתקיף אותי... לא!! לא נכון... מי אמר... וזו אני מנסה להגיע מזוית אחרת... ומנסה להסביר לך שככה וככה... ושוב אתה מבטל את הדברים שלי... מי אמר... אולי לא... אולי הכל המצאה... אתה סתם מורח אותי... וככה כל משפט שאני אומר אתה עסוק בלהפריך אותי...

עכשיו תגיד לי: איך אני אמור להגיב?? מה אני אמור לעשות עכשיו??

בשלב מסוים אני פשוט אתרומם מהכסא ואני אודיע לך חגיגות: אדוני היקר: יש לך טעות!!!! מי עובד אצל מי?? מי פה המתרים ומי התורם?? מי צריך את מי?? אני אותך או אתה אותי?? מי פה מסודר ומי לא?? אני בן אדם מסודר בחיים!! אני לא צריך אותך... אני לא במיננס... אני בן אדם עסוק ואין לי שום אינטרס לדבר איתך... רק מה?? אתה פה המסכן... אתה פה הנעבעך... ואני מוכן!!!! מוכן להסביר לך איך לצאת מהמסכן... אם אתה מוכן להקשיב ולהתאמץ להבין אותי מה טוב... אבל אם אתה תמשיך להתקיף אותי ולהיות עסוק כל הזמן בלנצח אותי... אני לא אתווכח... אני אתן לך לנצח אותי... אבל אתה תשאר פה עם הברוך ואני אמשיך את החיים שלי הלאה... חבל... רק אתה תפסיד...

הבנת את ההבדל בין שני הסיפורים??

במציגני אני המספר! אני המספר!!!! ואני צריך להתאמץ לשכנע אותך... אבל במקרה השני... לא אני המתרים!!!! אלא אתה!! אתה המתרים!!!! אתה המסכן... שמתרים אותי שאני אתרום לך מניסיוני... ממילא אתה צריך להתאמץ להבין אותי... ולא אני צריך להתאמץ לשכנע אותך..

על אותו משקל כאן:

אני מגיע לדבר מול בחורים... והבחור טוען שהוא מסכן... שהוא נעבעך... שאין לו סיבה לקום בבוקר... ואני פה בשביל לנסות לעזור לו... אני אומר לו כך וכך... ומה הוא עונה לי?? אתה לא מספיק משכנע אותי!!!!

משהו פה במנגינה לא נכון... משהו פה לא תקין בתקשורת...

תחליט מי המתרים ומי התורם!!! מי צריך את מי!!!!

אתה מדבר כאילו אני מתרים אותך... כאילו אני פה המסכן... אני מתרים אותך למציגני של הקימה בבוקר והתפקוד כמו יהודי... ו... ואתה יושב רגל על רגל ומקשיב לי בחצי אוזן... ולא הצלחתי לשכנע אותך **זו לא נכון!! זו לא המפה!! זה לא אמור להיראות ככה...** זה הפוך!!!! אתה פה המסכן... אתה פה זה שלא מצליח להזיז את עצמך... אתה הוא זה שמרגיש דפוק בחיים (אתה

בעצמך מודה בזה) ואני הוא זה שמוכן לתת לך כלים... מוכן להסביר לך... אבל בסופו של דבר היעוררי בית הם שלך!!! לא אני צריך להתאמץ לשכנע!!! אלא אתה הוא זה שצריך להתאמץ להשתכנע!!! **ואת הנקודה הזו בחורים לא מספיק מבינים!!!!** בחור שטוען שהמשגחה לא מצליח לשכנע אותו לקום בבוקר... מה טמון במשפט הזה?? שהמשגחה הוא המתרים... ואני זה שמואל בטובי להשתכנע... **לתרום לו...** לפרגן לו... לעשות לו טובה ולהגיע לוועדים שלו ולקבל ממנו... אז זהו שלא!!! אני אגלה לך סוד כמנס:

אתה הוא המתרים!!!! לך למשגחה **ותתרים** אותו... תתחנן לפניו שסיביר לך ויתן לך חוקי חיים אין לקום בבוקר ולתפקד... אם הוא יצליח מה טוב... **הוא זכה לתרום לך!!** עזר לך!! אבל אם הוא לא הצליח... אמנם כואב לו הלב שהוא לא זכה לתרום לך... אבל המסכן הגדול באמת זה לא הוא... אלא אתה... שיצאת בפחי נפש... כי הוא **לא תרם** לך!!!! לא הצליח לתרום לך... ומה יהיה איתך... **תבין:** הרי מי שישאר במיטה זה אתה... מי שנשאר מופסד זה אתה... אדוני היקר... אני אגלה לך בסוד: אתה אולי לא יודע... אבל המשגחה שלך מסודר בחיים... הוא היה פה לפניך והוא יהיה פה אחריו... הוא לא באמת צריך אותך... הוא ימשיך את החיים שלו הלאה... אבל אתה?? אתה הוא זה שנמצא פה עכשיו ואתה יכול להתרים אותו! ולהוציא ממנו מתנות יקרות לחיים מה שבטוח אתה הוא המתרים... והי רצון שהוא יצליח לתרום לך...

זו הסיבה שכ"כ קשה לי לעמוד מול בחור ולשכנע אותו לקום בבוקר כשהוא נותן לי תחושה שהוא עושה לי טובה... כשאתה עומד מול בן אדם בוגר שאמור לעזור לעצמו ואתה רואה שהוא לא מסתדר... ובמקום שיתוף פעולה מצידו שיתן שזה האינטרס נטו שלו... הוא עסוק בלנצח אותי... שיהיה לך לבריאות... זה בסדר... אתה לא צריך להתאמץ לנצח אותי... אני מנוצח ועומד... בבקשה... תחזור למיטה ותמשיך להעלות שם עובש... ועוד כמה חודשים... אם סוף סוף תבין שאתה באמת בבעיה תבא **להתרים** אותי... ואני אשתדל בעז"ש **לתרום**...

עכשיו למעשה: האם אני צודק בגישה שלי? האמת היא שלא!!!

סוף סוף על זה בדיקו הקב"ה אומר למשה ואהרן בתחילת פרשת וארא: ויצונו אל בני ישראל... אומר רש"י: עם ישראל סרבינים הם טרחנים הם... וצוה עליהם להנהיגם בנחת...

מה פירושו?? הקב"ה אומר למשה: אני מכין אותך!!! אתה תעמוד מול אנשים שאתה בסה"כ רוצה לעזור להם... אתה בסה"כ רוצה לגאול אותם להוציא אותם ממצרים... והם כל הזמן ירגישו שהם עושים לך טובה... **זה מופצץ!!!!** ובכל זאת אתם צריכים להכיל את זה!! כן... זה א' ב' של חינוך!! זה א' ב' של כל אחד שנמצא בעמדה של הוראה... ובאיזה שלב בחיים- ממורה בחידר ועד ר"מ בישיבה... בינינו... כל אבא ואמא עומדים במצב הזה... יש לך עסק עם ילד שעושה לך טובה שהוא אוכל ארוחת צהרים... ואנחנו צריכים לזרום עם זה... אין לנו רשות להתעצבן עליו ולומר לו: אתה לא מבין שזה לטובתך?? לך... תתבשל בבוץ של עצמך... לא!!! אין מה לעשות!!!! זו כעת הרמה של הילד... הוא כעת באמת מרגיש שהוא עושה טובה... ואי אפשר לדלג על השלב הזה!!!! ובשביל זה אני רועה... אני מחנך... בשביל זה אני אבא... בשביל להכיל את משוגעותיו של הצעיר שכעת עושה טובה לאנושות שהוא בכלל מוכן לקבל ממני... ואל דאגה... הוא עוד יגדל ויבין ואז הוא יודה שלא הוא עשה לנו טובה אלא אנחנו עשינו איתו!!! אז עד אז... צריך הרבה סבלנות... קשה!!! אבל זו המציאות!!!

אין מה לעשות!!!! זה חלק מהעסקת חבילה של המגרש החינוכי!!!!

ולכן המעשיות שכתבתי עכשיו הנה זהה הם לא לגמרי נכונים... לא בגלל שאני לא צודק!!! אלא בגלל שזה חלק בלתי נפרד מהתפקיד של הוראה!!! מה קרה?? בחור נתן לי תחושה שאני המתרים של היהדות והוא מואיל בטובו לשבת בדינר של הקימה בבוקר ולהשתכנע או לא להשתכנע?? ו... ועל זה אני מתפוצץ?? לא!!! אין לי רשות להתפוצץ!!!!

גם אני הייתי כזה בגיל... וכעת הגיע תורו להיות כזה... ועד כמה שאני עומד במקום של מחנך... אני צריך לבלוע את הרוק ולהכיל את העיוות הזה... ולאט לאט להביא את הצעיר להבנה שזה עניין שלי...

לכן בחור יקר... אני לוקח את המילים שלי חזרה... **אבל לא בגלל שאני לא צודק!!!!** אלא בגלל שצריך לתת לך את הזמן שלך...

אבל בינינו... סוף סוף היות ואני לא המתחך הרשמי שלך... וסוף סוף אתה כבר לא בחור צעיר... כי אוטוטו אתה צריך להקים בית ואז נגמרים החיבוקים... אז כמו חבר!!!! נטו כמו חבר... אני יכול ללווה לך באוזן משפטים שאתה לא תשמע מהצוות הרוחני של הישיבה... אז זהו שתדע לך שאוטוטו... זה עניין של שניות... אוטוטו אתה מקים את ביתך ואז אתה בבת אחת נזרק לחיים... ובבת אחת אתה מגלה שאתה לא עושה טובה לאף אחד!!! **זו הפתעה אדירה!!!!** יום אחד אתה נשאר בבית לישון... ואתה בטוח שאתה דופק פה משהו... ואז אתה פתאום קולט שאתה לא דופק אף אחד... המשגח כבר לא רץ אחריו... והראש ישיבה לא יתרפס אליך... ואשך רק תסתכל עליך בעיניים זועפות... והראש כולל יוריד לך במילגה בלי למצמץ בכלל... **זו הפתעה מאוד נואבת!!!!** אתה פתאום קולט שנגמר המציגני של הקימה בבוקר... פעם היו מתרימים אותך בישיבה על קימה בבוקר... אבל זהו... נגמר המציגני... נגמרו ה-6 שנות חסד שכולם חיבוק אותך והתרימו אותך... ומכאן ואילך אם אתה לא קם בבוקר אתה נשאר בלי לחם ותלבו... ולא קשה להבין את המסר הזה כבר עכשיו... מאוד בקלות אפשר להבין את זה... **אבל את המסר אף אחד לא יגיד לך עכשיו!!!!** כי הראש ישיבה והמשגח נאמנים להוראה הנוקשה שהגיע אליהם מהרב"ש"ע: לזרום איתך על זה... לנסות להתרים אותך על התורה והמצוות... ולכן!!! את המסרים האלו הצוות של הישיבה לא יגידו לך... אבל אני כמו חבר לוחש לך באוזן... אדוני... תחליף מהר מהר את הדיסק! תפסיק לחשוב שאתה עושה טובה למישהו תפסיק לחכות שהמשגח יתרים אותך על היהדות... כי יום אחד אתה תמצא את עצמך לבד... אל תהיה צודק! כי אין מי שיצדיק אותך!!! קום. קח קרדיט על עצמך!!!!